

for ham. Derjom man vilde fordre, at der fremdeles skulde være Reserve og Reserve, saa vilde Forbringeren blive ubegrændset. Naar der er en Mand og en Stedfortræder, tør det vist nok antages, at der fra det Offentliges Side ikke kan fordrø Mere. Der kan jo rigtig nok tænkes Tilfælde, hvor baade Skipperen og den første Styrmand kunne dø, og hvor anden Styrmand maag træde til, men der kan ogsaa tænkes Tilfælde, og herpaa læser man mangfoldige Exempler, hvor baade første og anden og tredje Styrmand ere døde, og isaafald besinder man sig under samme Omstændigheder, som naar Skipperen og første Styrmand ere døde, uden at der er nogen anden og tredje. Foraaavdt den ærede Landstingsmand bemærkede, at han frygtede for, at de danske Styrmands Nominer ligeoverfor fremmede søfarende Nationer skulde tabe sig, troer jeg heller ikke, at der er Grund til en saadan Frygt. Baade danske Styrmand og de danske Sømand i Almindelighed staae paa et saa høit Trin af Anerkjendelse for deres Dygtighed hos alle fremmede Nationer, at deres Ansæelse ikke vil lide noget Skaar derved, at den, der fungerer som anden eller tredje Styrmand, ikke har Examen. Det er ikke allebegne som her i Danmark, at det at kunne fare som Styrmand er afhængigt af en Examen. Saaavdt jeg veed, lader baade i England og i Amerika enhver Søfarende, der har Lyft dertil, sig engagere som Styrmand, naar en Capitain vil tage ham i sin Tjeneste. Jeg troer, at der paa ethvert fremmed Skib vil findes Styrmand, der i Sømandsdygtighed maaskee staae langt tilbage for de Sømand, der af danske Skipper blive antagne som anden og tredje Styrmand. Foraaavdt den ærede Landstingsmand bemærkede, at der kunde være Fare at befrygte, naar anden og tredje Styrmand ikke vare Navigationskyndige, idet der ofte kunde betroes dem Vagter, hvor det var nødvendigt at tage Bestemmelse med Hensyn til Skibet, saa vil der ikke være synderligt at frygte heraf, da der altid paa en Vagt, naar der er nogen Fare tilstede er en af de Navigationskyndige nærværende, enten Skipperen eller den første Styrmand, og naar intet Tilfælde indtræffer, som udfordrer Rundskab til Navigationen, kan den, der tjener

som anden eller tredje Styrmand, selv om han ikke har Examen, besidde tilstrækkelig Dygtighed til at varetage, hvad der udfordres. Jeg kan derfor ikke troe, at der skulde være nogen som helst Betænkelse ved at lade det blive saaledes, som Udvalget har foreslaaet, og ikke at gjøre nogen videre Indskrænkning end den, der ligger i Forbringeren om, at den første Styrmand skal have Examen. Med Hensyn til den høitærede Ministers Bemærkning angaaende Udvalgets Forslag om, at de, der skulde fare som første eller eneste Styrmand paa Reiser til Amerika o. s. v., tillige skulde have Længdeexamen, skal jeg gjentage, hvad jeg allerede har sagt, at saavidt jeg veed, er det allerede Tilfældet, at Ingen engageres til første Styrmand paa disse Reiser uden at have Længdeexamen. Jeg troer, at i Virkeligheden, saaledes som det praktisk har uddannet sig, vil denne Bestemmelse i Loven ikke medføre nogen som helst Forandring i det allerede Bestaaende. Det kan være muligt, at det kunde tilskynde En eller Anden, som af tilfældige Omstændigheder ellers lod sig afholde fra at tage Længdeexamen, til at tage denne Examen, men jeg troer ikke, at det vilde kunne medføre noget Skaar eller nogen Betænkelse, som kunde affrække fra at stemme for det af Udvalget gjorte Forslag. Hvad de af den ærede 2den Landstingsmand for 10de Areds (Lehmann) stillede Indbringingsforslag angaaer, skal jeg tillæbe mig med Hensyn til det første at bemærke, at jeg troer ikke, at det godt vil passe ind hverken paa det Sted, som den ærede Formand anførte eller ved Slutningen. Jeg troer, at dersom man skulde gjenoptage den Bestemmelse, som Udvalget har foreslaaet skal gaae ud, vilde det være rigtigere at beholde de Udtryk, som staae i selve Lovforslaget. Udvalget skal imidlertid tage det under Overbetelse inden tredje Behandling. Med Hensyn til de to andre Indbringingsforslag kan jeg ganske henholde mig til de Udtalelser, som af den ærede Indenrigsminister bleve anførte, da de gik ud fra den samme Betragtning, der har foranlediget Udvalget til at fremkomme med sit Forslag.

Indenrigsministeren ad interim: Maatte jeg blot til hvad den ærede Ordfører